

anden Maade har faaet Oplysning om, at saadan Udstykning finder Sted, har jeg fundet det rigtigt, at disse Ejendomme indtil videre, indtil 1. April 1919, kom ind under samme Kontrol, som Bøndergaarde, Fæstegaarde og Pligthuse i Forvejen er undergivne. Andet og mere gaar dette Lovforslag ikke ud paa.

Det ærede Medlem fra Skjolddelev (Johannes Pedersen) gjorde opmærksom paa, at København og Færøerne ikke kom ind under dette Lovforslag, og mente, at der kunde være Grund til ogsaa at undtage flere Købstæder. Men dette er ikke nødvendigt, thi i Henhold til den nuværende Udstykningslov kan Landbrugsministeriet give Tilladelse til Udstykning under det, som Loven foreskriver som Tilliggende til en Hovedparcel, og det vil finde Sted overalt, hvor gyldige Grunde taler derfor. Der er f. Eks. den Omstændighed, at Arealerne er saa spredt beliggende, at man maa finde det rimeligt, at der sker en Udstykning. Der er dette, at man ønsker Udstykning til Oprettelse af Husmandsbrug; saa faar man Bevilling. Endvidere, at Jorden i særlig Grad egner sig til Bebyggelse, til offentlig Brug o. s. v.; saa giver man ligeledes Dispensation. Alle disse Hensyn er nævnte i Udstykningsloven af 1906, og disse Dispensationer vil selvfølgelig altid, naar der er Grund til at give dem, blive tilstaaet. I den Retning behøver altsaa det ærede Medlem ikke at nære nogen som helst Bekymring. Og at dette Lovforslag for mit Vedkommende skulde betyde en Umyndiggørelse, som det ærede Medlem sagde, rammer ganske ved Siden af. Jeg har jo ikke den mindste Myndighed over de Landbrug, her er Tale om, saa Lovforslaget medfører snarere en Udvidelse af min Myndighed. Men naar jeg ønsker min Myndighed udvidet, er det af Hensyn til, at der for Øjeblikket er Bolignød, og Lovgivningen i det hele taget gaar ud paa at søge oprettet saa mange selvstændige smaa Jordbrug som muligt, Det er jo muligt, naar man først kommer ind paa det, at man saa kan ønske, at der ogsaa for Fremtiden føres nogen Kontrol med disse Brug, men det bliver Fremtidens Sag, det skal jeg ganske lade staa hen.

Angaaende det næste Lovforslag, om Indskrænkninger i Retten til Bortsalg af den til Landbrugsejendomme hørende Besætning og Avl, maa jeg være enig med det ærede Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (C. Sørensen), som gjorde opmærksom paa, at det ærede Medlem for Svendborg-Kredsen (Wenzel Neergaard) ikke

havde forstaaet Lovforslaget rigtigt. For det er virkelig Lovforslagets Mening, at det skal være forbudt at bortsælge Beholdninger af Hø, Halm og Roer og Besætninger o. s. v., som hører til Landbrugsejendomme. Saa siger det ærede Medlem for Give-Kredsen (N. C. Jensen), at derved sætter man hele det samlede Landbrug under Formynderskab, og han mente, man kunde finde en Form, hvorunder man kunde stryge denne Bestemmelse, og sagde, at jeg havde hentydet dertil i mine Udtalelser ved Forelæggelsen. Ja, jeg er villig til at lytte til alle de gode Raad, jeg kan faa i saa Henseende, for det er noget ret ualmindeligt, at man griber ind i dette Forhold. Men i Øjeblikket griber man jo, som det ærede Medlem for Kellerup-Kredsen (P. E. Hansen) sagde, ind paa saa mange Omraader, og jeg tror, vi alle kan være enige om, at der i alt Fald er Grund til det ogsaa paa dette. Om det netop skal være paa den Maade, som her er foreslaaet, eller det ærede Medlem fra Give-Kredsen maaske kan finde en anden Form, ved jeg ikke. Han vilde nok have Kontrol med de Mennesker, der køber Landejendomme i Spekulationsøjemed, men jeg tror, det vil være meget vanskeligt kun at lovgive for saadanne Ejendomme. Kunde man det, saa kunde det maaske være rigtigt. Men er det ærede Medlem ikke ogsaa imod, at man i det hele taget er inde paa i alt for høj Grad at drive kvægløse Landbrug? Lovforslaget er ganske vist affattet saaledes, at man kan sige, at man skal spørge de kommunale Raad, hvis man vil sælge en Del af sin Besætning eller Avl eller Afgrøde, men det ærede Medlem ved jo meget godt, at der ikke er Tale om nogen Kontrol paa den Maade, at man skal have Tilladelse til at sælge et Læs Roer eller et Læs Halm eller en Ko eller to. Det afgørende er, som der staar i § 1, om Størrelsen af Besætning og Inventar er en saadan, som udkræves til forsvarlig normal Drift af den paagældende Ejendom. Det er en Skønssag, og det skal Sogneraadene og Byraadene skønne over. Men hvis et Bortsalg af Besætning og Avl og Afgrøde falder ind under normal Drift, kan det ærede Medlem ogsaa være sikker paa, at Kommunalbestyrelsen ikke vil modsætte sig det. Men kan det ærede Medlem finde en anden Form, har jeg, som sagt, ikke noget imod det. Jeg har ikke troet det muligt udelukkende at holde sig til de Landejendomme, som bliver solgt i Spekulationsøjemed. Jeg tror, at hvis man vil ramme det Forhold, maa alle Landbrugsejendomme i nogen Grad under Kontrol.